

POSLOVNIK EVROPSKEGA JAVNEGA TOŽILSTVA

SPREJET S SKLEPOM KOLEGIJA EJT 003/2020 Z
DNE 12. OKTOBRA 2020 TER SPREMENJEN IN DOPOLNJEN S
SKLEPOM KOLEGIJA EJT 085/2021 Z DNE 11. AVGUSTA 2021
IN SKLEPOM KOLEGIJA EJT 026/2022 Z DNE 29. JUNIJA 2022¹

Kolegij Evropskega javnega tožilstva (EJT) je –

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (v nadaljnjem besedilu: uredba o EJT) in zlasti člena 21 Uredbe,

ob upoštevanju predloga evropskega glavnega tožilca,

ob upoštevanju naslednjega:

V skladu s členom 21(1) uredbe o EJT organizacijo dela EJT ureja njegov poslovnik.

V skladu s členom 21(2) uredbe o EJT evropski glavni tožilec po vzpostavitvi EJT brez odlašanja pripravi predlog poslovnika EJT, ki ga kolegij sprejme z dvotretjinsko večino.

Evropski glavni tožilec je kolegiju predložil predlog poslovnika EJT.

Kolegij je predlog, ki ga je pripravil evropski glavni tožilec, proučil na sestankih 29. septembra 2020, 30. septembra 2020, 5. oktobra 2020 in 12. oktobra 2020 –

SPREJEL TA POSLOVNIK:

---

¹ To prečiščeno besedilo poslovnika je zgolj informativne narave za lažje branje tega poslovnika. Uvodne izjave Sklepa kolegija EJT 085/2021 z dne 11. avgusta 2021 so podane v prilogi k tej prečiščeni različici. Ta stopi v veljavo dva meseca po sprejetju Sklepa kolegija 026/2022 z dne 29. junija 2022.

Naslov I: SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1: Področje uporabe

1. V skladu s členom 21(1) Uredbe ²ta poslovnik ureja organizacijo dela Evropskega javnega tožilstva (v nadaljnjem besedilu: EJT).
2. Ta poslovnik dopolnjuje določbe Uredbe. Poslovnik je zavezujoč za glavni urad, osebje EJT in evropske delegirane tožilce. Kadar je ustrezno, EJT zagotovi, da zunanje osebje, ki dela pod vodstvom EJT in ga zagotovijo države članice, da omogoča izvajanje nalog EJT v skladu z Uredbo, upošteva ta poslovnik.

Člen 2: Jezikovna ureditev

1. Delovni jezik za operativne in upravne dejavnosti se uporablja v vseh internih aktih, odločitvah in dokumentih, ki jih pripravi EJT, v vsej uradni komunikaciji v glavnem uradu, med glavnim uradom in evropskimi delegiranimi tožilci ter med evropskimi delegiranimi tožilci, ki se nahajajo v različnih državah članicah.
2. Sporočila, akti ali odločitve EJT, naslovljeni na institucije, organe, urade ali agencije Evropske unije, se pripravijo v delovnem jeziku za operativne in upravne dejavnosti. V odnosih s Sodiščem Evropske unije se poleg angleščine uporablja tudi francoščina.
3. Komunikacija z osebami v kazenskem postopku, kot so osumljenci ali obdolženci, žrtve in priče, ali z drugimi tretjimi osebami poteka v jeziku, ki ga zahtevajo veljavni nacionalni predpisi kazenskega procesnega prava in, kadar je ustrezno, zadevni EU ali mednarodni pravni instrumenti za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah. Po potrebi se komunikacija prevede v jezik, ki ga naslovljenec razume.
4. Evropski delegirani tožilci zagotovijo, da so akti kazenskih preiskav, ki jih izvajajo in ki so bistvene za to, da lahko glavni urad izvaja svoje naloge v skladu z Uredbo, na voljo v

---

² Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT), UL L 283, 31. 10. 2017, str. 1–71 (v nadaljnjem besedilu: Uredba).

delovnem jeziku EJT, po potrebi v obliki povzetka, in da so vključeni v poročilo o napredku iz člena 44.

Člen 3: Ureditev prevajanja

1. Za prevode, povezane z zadevami, in nujne upravne prevode, potrebne za delovanje EJT v skladu s členom 2, EJT poišče ustrezne rešitve, katerih cilj je zagotoviti oddajo visokokakovostnih in hitrih prevodov v varnem okolju.
2. Za nenujne upravne prevode se uporabi Prevajalski center za organe Evropske unije.
3. Ureditev prevajanja je v skladu z zahtevami glede varstva podatkov in obveznostjo EJT, da ga zagotovi.

Naslov II: ORGANIZACIJSKE ZADEVE

Poglavje 1: Kolegij

Člen 4: Predsedovanje

1. Evropski glavni tožilec predseduje sestankom kolegija.
2. Kadar je ustrezno, evropski glavni tožilec imenuje enega od svojih namestnikov, da predseduje sestanku kolegija v njegovi odsotnosti.
3. Če so odsotni evropski glavni tožilec in njegova namestnika, sestanku kolegija predseduje najstarejši evropski tožilec.

Člen 5: Izvajanje splošnega nadzora

1. Za namene člena 9(2) Uredbe lahko kolegij poleg informacij, ki jih je treba zagotoviti v skladu z Uredbo, kadar koli zahteva informacije o dejavnostih EJT.

2. Informacije o vprašanih splošnega pomena, ki izhajajo iz posameznih zadev, se kolegiju zagotovijo anonimizirano in samo v obsegu, potrebnem za namene člena 9(2) Uredbe.

Člen 6: Strateške in politične odločitve

Kolegij na predlog evropskega glavnega tožilca določi prednostne naloge ter politiko EJT o preiskavah in pregonu.

Člen 7: Sestanki

1. V skladu s členom 9(2) Uredbe ima kolegij redne sestanke najmanj enkrat na mesec, razen če odloči drugače. Evropski glavni tožilec lahko kadar koli skliče izredni sestanek.
2. Na zahtevo najmanj sedmih članov kolegija evropski glavni tožilec skliče izredni sestanek najpozneje 10 dni po zahtevi.
3. Evropski glavni tožilec skliče sestanek kolegija ter določi dan in čas sestanka.
4. Sestanki kolegija potekajo v prostorih EJT. Kadar to zahtevajo okoliščine, lahko evropski glavni tožilec skliče sestanek kolegija prek videokonference. Če en ali več članov kolegija ne morejo biti fizično navzoči na sestanku, ki je sklican v prostorih EJT, lahko predsednik odobri, da se sestanka udeležijo na daljavo.
5. Evropski glavni tožilec za vsak sestanek pripravi začasni dnevni red. Vsak član kolegija in upravni direktor lahko evropskemu glavnemu tožilcu predlagajo točke, ki naj se vključijo v začasni dnevni red. Na dnevnem redu so točke, ki jih zahteva najmanj sedem članov kolegija, in vprašanja, ki jih v skladu s členom 21 predlaga stalni senat. Sekretar kolegija pošlje začasni dnevni red in morebitne spremne dokumente vsem članom kolegija najpozneje en teden pred sestankom. Ustrezni spremni dokumenti se zagotovijo tudi nečlanom kolegija, ki so vabljeni, da se udeležijo sestanka v zvezi z določenimi točkami. Če se skliče izredni sestanek, je lahko rok za pošiljanje začasnega dnevnega reda in spremnih dokumentov krajši.

6. Kolegij na začetku vsakega sestanka potrdi dnevni red. Nujne zadeve, ki niso na začasnem dnevnem redu, lahko predsednik sestanka in vsak član kolegija predlaga v razpravo in glasovanje ter se lahko vključijo v dnevni red, če kolegij temu ne nasprotuje.
7. Za udeležbo nečlanov kolegija velja naslednje:
  - a) upravni direktor se udeleži sestanka kolegija, če se na njem razpravlja o proračunskih, kadrovskih in drugih upravnih zadevah, evropski glavni tožilec pa ga lahko povabi na sestanek kolegija, na katerem se razpravlja o strateških in političnih zadevah;
  - b) drugi člani osebja in druge osebe, katerih mnenje bi bilo lahko zanimivo, se lahko udeležijo sestanka na povabilo evropskega glavnega tožilca ali na pobudo katerega koli člana kolegija.

Člen 8: Sklepčnost in glasovanje

1. Za namene člena 9(5) Uredbe je kolegij sklepčen, če sta navzoči dve tretjini članov kolegija. Če kolegij ni sklepčen, lahko predsednik odloči, da se bo sestanek nadaljeval, ne da bi se na njem sprejele uradne odločitve. Zadevne točke dnevnega reda se lahko obravnavajo na naslednjem sestanku kolegija ali s pisnim ali tihim postopkom.
2. Izjemoma, če udeležba na daljavo ni mogoča, lahko evropski tožilec, ki se ne more udeležiti sestanka kolegija, pooblasti drugega evropskega tožilca, da glasuje v njegovem imenu. Glasovanje po pooblaščenju se ne more upoštevati pri ugotavljanju sklepčnosti v skladu z odstavkom 1.
3. Evropski tožilec, ki glasuje po pooblaščenju, sekretarja kolegija pisno obvesti o identiteti pooblaščenca, točkah dnevnega reda, za katere je pooblastilo veljavno, in morebitnih omejitvah pri glasovanju. Glas, oddan po pooblaščenju, velja samo za točke dnevnega reda, za katere je bilo pooblastilo izdano.
4. Predsednik pozove h glasovanju o točki dnevnega reda, če meni, da je bila zadeva zadostno obravnavana.

5. Glasovanje poteka z vzdigovanjem rok, elektronsko ali poimensko, če se izpodbija glasovanje z vzdigovanjem rok. Pri odločitvah, ki jih sprejme kolegij, se porazdelitev glasov ne dokumentira.
6. Odločitve, ki se v skladu z Uredbo sprejmejo z navadno večino, se štejejo za sprejete, če najvišje število oddanih glasov za katero koli vprašanje ali točko presega drugo najvišje število.

Člen 9: Pisni postopek za sprejetje odločitev kolegija

1. V nujnih primerih, kadar odločitve ni mogoče odložiti in jo je treba sprejeti, preden je mogoče sklicati kolegij, lahko evropski glavni tožilec zahteva pisni postopek.
2. Evropski glavni tožilec da članom kolegija za odgovore na voljo najmanj tri delovne dni od dneva, ko je bil v elektronski obliki poslan osnutek odločitve. Izjemoma lahko evropski glavni tožilec odloči, da bo za odgovore na voljo manj časa, vendar ne manj kot en poln delovni dan.
3. Predlog odločitve, ki se sprejme po pisnem postopku, se ne spreminja in se odobri ali zavrne v celoti. Če v določenem roku ni prejet noben odgovor, se šteje, da se je zadevni član kolegija vzdržal glasovanja.
4. Odločitev je sprejeta, ko pisno odgovorita najmanj dve tretjini članov kolegija in je dosežena potrebna glasovalna večina.
5. Če potrebna sklepčnost ali glasovalna večina ni dosežena, lahko evropski glavni tožilec znova začne pisni postopek ali zadevo predloži na naslednjem sestanku kolegija.
6. Evropski glavni tožilec ugotovi, da je pisni postopek končan. Obvestilo o tem se pošlje članom kolegija, s čimer so formalizirani rezultati odločitve.

Člen 10: Tihi postopek za sprejetje odločitev kolegija

1. Evropski glavni tožilec lahko zahteva tihi postopek za odločitve, ki se v skladu z Uredbo sprejmejo z navadno večino in se štejejo za manj pomembne.
2. Evropski glavni tožilec da članom kolegija za odgovore na voljo najmanj tri delovne dni od dneva, ko je bil v elektronski obliki poslan osnutek odločitve. Izjemoma lahko evropski glavni tožilec odloči, da bo za odgovore na voljo manj časa, vendar ne manj kot en poln delovni dan.
3. Predlog odločitve, ki se sprejme po tistem postopku, se ne spreminja in se odobri ali zavrne v celoti. Če v določenem roku ni prejet noben odgovor, se šteje, da je zadevni član kolegija glasoval za predlog.
4. Evropski glavni tožilec ugotovi, da je tihi postopek končan. Obvestilo o tem se pošlje članom kolegija, s čimer so formalizirani rezultati odločitve.
5. Če eden ali več članov kolegija nasprotujejo tihemu postopku, se šteje, da obravnavana zadeva ni odobrena.

Člen 11: Postopek za sprejetje smernic

1. Za sprejetje smernic iz člena 10(7), člena 24(10), člena 27(8), člena 34(3) in člena 40(2) Uredbe v kolegiju veljajo naslednja pravila.
2. Predloge za sprejetje ali spremembo smernic lahko kolegiju predloži evropski glavni tožilec ali skupina najmanj sedmih evropskih tožilcev, o predlogih pa so obveščeni vsi člani kolegija najmanj 15 dni pred sestankom kolegija, v dnevni red katerega je bila vključena zadevna točka.
3. Z odstopanjem od člena 8(1) je kolegij za sprejemanje odločitev iz tega člena sklepčen, če so navzoče štiri petine članov kolegija.
4. Člena 9 in 10 se ne uporabljata za odločitve iz tega člena.

5. Odločitve, sprejete v skladu s tem členom, se objavijo na spletišču EJT.

Člen 12: Izključitev javnosti in zaupnost

Brez poseganja v člen 7(4) potekajo sestanki kolegija brez navzočnosti javnosti, razprave pa so zaupne.

Člen 13: Sekretar kolegija

1. Evropski glavni tožilec izmed osebja EJT imenuje sekretarja kolegija.
2. Sekretar kolegija deluje pod vodstvom evropskega glavnega tožilca in mu pomaga pri pripravi sestankov kolegija.

Člen 14: Zapisniki sestankov

1. Sekretar kolegija v dveh delovnih dneh po vsakem sestanku in po odobritvi predsednika razpošlje seznam odločitev, ki jih je sprejel kolegij.
2. Brez poseganja v odstavek 1 sekretar kolegija pripravi zapisnik vsakega sestanka kolegija.
3. Zapisniki sestankov kolegija vsebujejo vsaj imena udeležencev, povzetek razprav in sprejetih odločitev brez navedbe porazdelitve glasov.
4. Evropski glavni tožilec pošlje osnutek zapisnika članom kolegija, da gaodobrijo na naslednjem sestanku kolegija. Ko je zapisnik sprejet, ga podpišeta evropski glavni tožilec in sekretar kolegija, nato se priloži evidenci.

Poglavje 2: Stalni senati

Člen 15: Sklep o stalnih senatih

1. Število stalnih senatov, delitev pristojnosti med stalnimi senati in dodelitev zadev se določijo v sklepu o ustanovitvi stalnih senatov in dodelitvi zadev (v nadaljnjem besedilu: sklep o stalnih senatih), ki ga sprejme kolegij na predlog evropskega glavnega tožilca.
2. Predlogu evropskega glavnega tožilca je priložena pojasnjevalna opomba.
3. V sklepu o stalnih senatih je določena postopkovna ureditev za seje stalnih senatov.
4. Sklep o stalnih senatih se objavi v Uradnem listu in na spletišču EJT.

Člen 16: Sestava

1. Sestava vsakega stalnega senata se določi v sklepu (v nadaljnjem besedilu: sklep o sestavi stalnih senatov) kolegija na predlog evropskega glavnega tožilca.
2. Vsak evropski tožilec je stalni član vsaj enega stalnega senata.
3. Stalno članstvo evropskega tožilca v več kot enem stalnem senatu mora biti ustrezno utemeljeno, pri čemer je treba upoštevati delovno obremenitev zadevnega evropskega tožilca.
4. V sklepu o sestavi stalnih senatov se upoštevajo sedanja in pričakovana delovna obremenitev evropskih tožilcev ter potreba po zagotavljanju učinkovitega delovanja EJT.

Člen 17: Imenovanje predsednikov

1. Evropski glavni tožilec ali namestnik evropskega glavnega tožilca predseduje stalnim senatom, katerih stalni član je.
2. Če ne gre za primer iz odstavka 1, se predsednik imenuje s sklepom o sestavi senata.

Člen 18: Začasna nadomestitev predsednika

1. Če je treba nadomestiti predsednika stalnega senata zaradi njegove začasne nezmožnosti opravljanja dolžnosti, evropski glavni tožilec v posvetovanju s svojima namestnikoma določi ustrezno ureditev, ki odstopa od sklepa o sestavi stalnih senatov. V ureditvi se upošteva potreba po zagotovitvi kontinuitete delovanja stalnih senatov.
2. Trajanje te začasne ureditve določi evropski glavni tožilec.
3. O teh ukrepih se obvesti kolegij, veljati pa začnejo takoj.

Člen 19: Dodelitev zadev

1. V sklepu o stalnih senatih je določen sistem za dodelitev zadev stalnim senatom. Sistem temelji na naključni in samodejni dodelitvi zadev stalnim senatom, katerih stalni član ni nadzorujoči evropski tožilec, v skladu z vrstnim redom evidentiranja posamezne nove zadeve ter zagotavlja enakomerno delovno obremenitev stalnih senatov. Zadeva se naključno dodeli takoj, ko je evidentirana pri stalnem senatu. Zadeva se pri prevzemu naključno dodeli stalnemu senatu, katerega seja je sklicana med tretjim in petim dnevom od evidentiranja zadeve.
2. Sistem, določen v odstavku 1, je zasnovan tako, da je izključena možnost dodelitve zadeve stalnemu senatu, katerega stalni član je nadzorujoči evropski tožilec.
3. Sklep o stalnih senatih lahko nadalje vsebuje pravila, s katerimi se zagotovita učinkovito delovanje EJT in enakomerna delovna obremenitev stalnih senatov ter v skladu s katerimi lahko evropski glavni tožilec izjemoma sprejme ukrepe, če je delovna obremenitev enega stalnega senata precej večja od delovne obremenitve drugih stalnih senatov. Ti ukrepi lahko med drugim vključujejo začasno prekinitve dodeljevanja novih zadev stalnemu senatu za določeno obdobje. Evropski glavni tožilec o morebitnih takih sprejetih ukrepih obvesti kolegij.

4. Z odstopanjem od načela naključnega in samodejnega dodeljevanja ter zaradi zagotavljanja učinkovitega delovanja EJT je lahko v sklepu o stalnih senatih določeno, da se določene kategorije zadev, zlasti na podlagi vrste preiskovanega kaznivega dejanja ali okoliščin kaznivega dejanja, dodelijo določenemu stalnemu senatu.

Člen 20: Pristojnost za določeno zadevo in predodelitev

1. Ko je enkrat zadeva dodeljena stalnemu senatu, ta ostane pristojen za spremljanje in usmerjanje preiskav in pregona, povezanih z navedeno zadevo, dokler ni ta dokončno zaključena. To ne posega v uporabo pravil o predodelitvi zadev med stalnimi senati iz člena 51.

2. Evropski glavni tožilec lahko na lastno pobudo ali zahtevo stalnega senata po posvetovanju s stalnim senatom, ki mu je bila dodeljena zadeva, predodeli zadevo drugemu stalnemu senatu, kadar obstajajo povezave med posameznimi zadevami, dodeljenimi drugim stalnim senatom, ali kadar se predmet ponavlja.

3. Evropski glavni tožilec lahko zadevo predodeli tudi stalnemu senatu, opredeljenemu v skladu s členom 19(4), bodisi na lastno pobudo bodisi na zahtevo stalnega senata, in sicer po posvetovanju s stalnim senatom, ki mu je bila zadeva prvotno dodeljena, če bi morala biti taka zadeva ob uporabi sklepa o stalnih senatih prvotno dodeljena specializiranemu stalnemu senatu ali če se potreba po predodelitvi pokaže med kazenskim postopkom.

4. Izjemoma lahko evropski glavni tožilec, kadar to zahtevajo nujni razlogi, začasno predodeli zadevo drugemu stalnemu senatu za obdobje, ki ne presega 10 dni. Evropski glavni tožilec lahko v utemeljeni odločitvi podaljša začasno predodelitev za enako obdobje. Ob izteku tega obdobja začasna predodelitev preneha in zadeva je vrnjena v pristojnost stalnega senata, kateremu je bila dodeljena pred tem.

5. Evropski glavni tožilec o ukrepih, sprejetih v skladu z odstavkom 2, obvesti kolegij in navede razloge za predodelitev.

Člen 21: Informacije kolegiju

1. Za namene člena 5 in na način, opisan v navedenem členu, predsednik vsakega stalnega senata kolegij pisno obvesti o vprašanjih, ki izhajajo iz dela senata ter so lahko pomembna za delo EJT kot celote ali so povezana z usklajenostjo, učinkovitostjo in doslednostjo politike EJT o pregonu.
2. Vsak stalni senat lahko prek svojega predsednika kolegiju pošlje pisni predlog za razpravo o posebnih vprašanjih, povezanih z izvajanjem politike EJT o pregonu ali z drugimi ustreznimi smernicami za posebna vprašanja, ki izhajajo iz dela stalnega senata.

Člen 22: Obveznosti poročanja

1. Predsednik vsakega stalnega senata pošlje kolegiju vsako leto po posvetovanju s stalnimi člani pisno poročilo o dejavnostih stalnega senata. Predlogo za tako poročilo in rok za oddajo določi evropski glavni tožilec.
2. Poročilo iz odstavka 1 vsebuje vsaj informacije o:
  - a) delovni obremenitvi stalnega senata, vključno s številom prejetih zadev ter številom in vrsto sprejetih odločitev;
  - b) razlogih za opustitev zadev v skladu s členom 39(1)(a–g) Uredbe;
  - c) sprejetih odločitvah o uporabi poenostavljenega postopka pregona v skladu s členom 40 Uredbe;
  - d) odločitvah, sprejetih v skladu s členom 27(8), členom 34(2) in členom 34(3) Uredbe;
  - e) uporabi pisnega postopka v skladu s členom 24;
  - f) kateri koli drugi zadevi, povezani z dejavnostmi stalnega senata, za katero se šteje, da ima horizontalni učinek na operativne dejavnosti EJT.

Člen 23: Organizacija sej

1. Seje stalnih senatov potekajo v skladu z dnevnim redom, ki vsebuje zlasti zadeve, ki jih je treba obravnavati, odločitve, ki jih je treba sprejeti, in vprašanja, o katerih je treba razpravljati v zvezi s posamezno zadevo.
2. Dnevni red določi predsednik stalnega senata. Dodatne točke se v dnevni red vključijo na zahtevo stalnega člana. Predsednik razpošlje dnevni red članom stalnega senata in nadzorujočemu evropskemu tožilcu, pristojnemu za posamezno zadevo, vključeno v dnevni red.
3. Predsednik stalnega senata lahko povabi osebe, navedene v členu 10(9), drugi pododstavek, Uredbe, ali katerega koli zadevnega člana osebja EJT, da v določenem roku predloži pisne pripombe.
4. Stalni senat lahko razpravlja o točki dnevnega reda samo, če se seje udeležijo stalni člani in zadevni nadzorujoči evropski tožilec, in sicer bodisi osebno bodisi na način, določen v odstavku 6.
5. Z odstopanjem od odstavka 4 lahko, če se stalni član ne more udeležiti seje niti osebno niti na način, določen v odstavku 6, odločitev o točki dnevnega reda sprejmejo navzoče osebe.
6. Seje stalnega senata potekajo v prostorih EJT. Kadar to zahtevajo okoliščine, lahko predsednik skliče sejo stalnega senata prek videokonference. Če en ali več članov stalnega senata ali katera koli druga oseba, vabljen na sejo, ne morejo biti fizično navzoči, se lahko seje udeležijo na daljavo.
7. Predsednik lahko imenuje člana stalnega senata ali nadzorujočega evropskega tožilca, da na seji poroča o točki dnevnega reda.
8. Za pripravo zapisnika posamezne seje stalnega senata je odgovoren njegov predsednik, zapisnik pa se evidentira v sistemu vodenja zadev.

Člen 24: Pisni postopek

1. Stalni senat lahko deluje po pisnem postopku:
  - a) če je sklican, da sprejme odločitev o opustitvi zadeve v skladu s členom 39(1)(a)–(d) Uredbe ali odstopu zadeve nacionalnim organom v skladu s členom 34 Uredbe;
  - b) če je odločitev, ki jo je treba sprejeti, manj zapletena, tudi zaradi vsebine ali ponavljanja ali povezave s prejšnjimi odločitvami, ki so že bile sprejete v isti zadevi.
2. Če stalni senat deluje v skladu s pisnim postopkom, se osnutek odločitve pošlje prek sistema vodenja zadev vsem stalnim članom stalnega senata in nadzorujočemu evropskemu tožilcu.
3. Če stalni člani stalnega senata ali nadzorujoči evropski tožilec v roku, ki ga določi predsednik in ni krajši od treh dni, odločitvi ne nasprotujejo, se šteje, da je bila ta sprejeta.

Poglavje 3: Evropski glavni tožilec in namestnika evropskega glavnega tožilca

Člen 25: Funkcije in naloge evropskega glavnega tožilca

1. Evropski glavni tožilec ima pooblastila, podeljena z Uredbo, ter opravlja svoje funkcije v skladu z Uredbo in tem poslovnikom.
2. V skladu s členom 11(1) Uredbe evropski glavni tožilec sprejema odločitve. Če je odločitev sprejeta v ustni obliki, lahko naslovljenec zahteva pisno potrditev.
3. V skladu s členom 11(3) Uredbe evropski glavni tožilec v imenu EJT podpisuje instrumente, kot so delovni dogovori in sporazumi.

Člen 26: Izbira in imenovanje namestnikov evropskega glavnega tožilca

1. Če je položaj namestnika evropskega glavnega tožilca prost ali se bo sprostil v naslednjih treh mesecih, evropski glavni tožilec brez odlašanja obvesti kolegij o prostem položaju in povabi zainteresirane evropske tožilce, da oddajo prijavo in motivacijsko pismo. Namestnik evropskega glavnega tožilca je imenovan najpozneje tri mesece po obvestilu kolegiju o prostem položaju. Prijave se sprejemajo do dva tedna pred sestankom kolegija, na katerem je predvideno imenovanje.
2. Najmanj en teden pred sestankom kolegija, na katerem bo imenovan namestnik evropskega glavnega tožilca, evropski glavni tožilec izmed prejetih prijav kolegiju predlaga kandidata za namestnika evropskega glavnega tožilca. Evropski glavni tožilec kolegiju predloži prijavo in motivacijsko pismo predlaganega kandidata ter dnevni red.
3. Po predstavitvah kandidata vsi člani kolegija volijo s tajnim glasovanjem.
4. Če je treba istočasno imenovati oba namestnika evropskega glavnega tožilca, ustrezno velja postopek, opisan v odstavkih 1 do 3 tega člena.

Člen 27: Funkcije namestnikov evropskega glavnega tožilca

1. Evropski glavni tožilec lahko vsakemu od svojih namestnikov dodeli posebne naloge ali tematske ali organizacijske pristojnosti na ad hoc podlagi ali na splošno in/ali jih nanj prenese. O tem obvesti kolegij.
2. Evropski glavni tožilec ves čas zagotavlja kontinuiteto delovanja. Evropski glavni tožilec odloči o vrstnem redu nadomestitve v primeru svoje odsotnosti in/ali nezmožnosti opravljanja dodeljenih dolžnosti.

Člen 28: Opravljanje funkcij

Opravljanje funkcij namestnika evropskega glavnega tožilca poteka pod nadzorom evropskega glavnega tožilca in namestnik evropskega glavnega tožilca v zvezi s tem poroča neposredno evropskemu glavnemu tožilcu.

Člen 29: Odstop in razrešitev namestnika evropskega glavnega tožilca

1. Če želi namestnik evropskega glavnega tožilca odstopiti s funkcije, o tem pisno obvesti evropskega glavnega tožilca vsaj tri mesece pred nameranim dnevom odstopa, če ni dogovorjeno drugače. Evropski glavni tožilec obvestilo o odstopu brez odlašanja posreduje kolegiju.
2. V primerih resnih kršitev zaupanja lahko kolegij na zahtevo evropskega glavnega tožilca z glasovi večine svojih članov odloči o razrešitvi namestnika evropskega glavnega tožilca s te funkcije. Zadevni namestnik evropskega glavnega tožilca je izključen iz glasovanja. Kolegij pred sprejetjem odločitve zasliši zadevnega namestnika evropskega glavnega tožilca.

Poglavje 4: Evropski tožilci

Člen 30: Nadomeščanje med evropskimi tožilci

1. Če je evropski tožilec za kratek čas odsoten ali ne more izpolnjevati svojih dolžnosti, evropski glavni tožilec imenuje evropskega tožilca, ki ga bo nadomeščal.
2. Evropski tožilec, ki bo nadomeščen, lahko evropskemu glavnemu tožilcu pisno predlaga evropskega tožilca, čigar soglasje za nadomeščanje je bilo že pridobljeno. Evropski glavni tožilec lahko imenuje predlaganega ali drugega evropskega tožilca.

Če je evropski tožilec, imenovan v skladu z odstavkom 2 tega člena, stalni član zadevnega stalnega senata, ki spremlja zadevo, se šteje, da je ta navzoč na seji izključno v svoji funkciji

nadzorujočega evropskega tožilca. V takih primerih lahko stalni senat, ki spremlja zadevo, sprejme odločitev v skladu s členom 23(5).

3. Evropski glavni tožilec zagotovi, da lahko evropski tožilec, imenovan za nadomeščanje, ustrezno opravlja svoje dolžnosti, pri čemer glede na posebne okoliščine nadomeščanja ustrezno upošteva obseg poznavanja pravnega sistema in zahtevanega jezika. Evropska tožilca in kolegij so ustrezno obveščeni.

4. Nadomeščanje v skladu s tem členom vključuje vse dolžnosti, razen če je v tem poslovniku navedeno drugače ali izključeno v Uredbi.

5. Ta člen se uporablja za vse primere odsotnosti evropskega tožilca, razen za odsotnost, obravnavano v členu 31.

Člen 31: Nadomeščanje evropskega tožilca s strani evropskega delegiranega tožilca

1. Vsak evropski tožilec ob imenovanju ali kadar je potrebno nadomeščanje, evropskemu glavnemu tožilcu predlaga enega evropskega delegiranega tožilca iz svoje države članice, ki naj ga imenuje kolegij in ki bi lahko deloval kot začasni evropski tožilec v skladu s členom 16(7) Uredbe.

2. Če evropski tožilec odstopi s položaja, je z njega razrešen ali ga zapusti v skladu s členom 16(5) in (6) Uredbe ali iz drugega razloga ne more opravljati svojih funkcij, evropski glavni tožilec brez odlašanja zahteva odločitev kolegija, s katero se omogoči, da bo imenovana oseba delovala kot začasni evropski tožilec od datuma začetka veljavnosti odstopa ali razrešitve oziroma od datuma odhoda za obdobje do treh mesecev.

3. Najpozneje dva tedna pred koncem trimesečnega obdobja lahko kolegij podaljša obdobje nadomeščanja za toliko, kot se mu zdi potrebno.

4. Začasni evropski tožilec preneha opravljati svojo funkcijo, ko lahko evropski tožilec iz njegove države članice ponovno začne opravljati svoje dolžnosti ali ko je imenovan nov evropski tožilec.

Člen 32: Dodelitev zadev drugim evropskim tožilcem

1. Prošnje evropskega tožilca na podlagi člena 12(2) Uredbe lahko vsebujejo predlog za evropskega tožilca, čigar soglasje za prevzem zadeve je bilo že pridobljeno.
2. Če je prošnja povezana z delovno obremenitvijo, evropski glavni tožilec oceni delovno obremenitev evropskega tožilca, ki je vložil prošnjo, razpoložljivost drugega ukrepa, ki se zdi primeren za obravnavanje vprašanja, ter učinek predloga na uspešnost preiskav in pregona EJT.
3. Če prošnja temelji na potencialnem nasprotju interesov, evropski glavni tožilec prošnji ugotovi, če ugotovi, da osebni interesi evropskega tožilca, ki je vložil prošnjo, dejansko ali potencialno ogrožajo njegovo neodvisnost pri opravljanju dolžnosti evropskega tožilca v skladu s členom 12 Uredbe ali se lahko štejejo kot taki. Odstavek 1 se uporablja, kolikor je to mogoče.
4. Evropski glavni tožilec brez nepotrebnega odlašanja odloči o prošnjah iz odstavkov 2 in 3 ter s tem zagotovi nadaljnje pravilno in učinkovito delovanje EJT. Evropski glavni tožilec lahko predodeli zadevo predlaganemu ali drugemu evropskemu tožilcu ali prošnjo zavrne.
5. Če evropski glavni tožilec predodeli zadevo na podlagi tega člena, zagotovi, da evropski tožilec, zadolžen za prevzem zadeve, ni stalni član stalnega senata, ki spremlja zadevo, in da lahko ustrezno opravlja svoje dolžnosti, pri čemer glede na posebne okoliščine ustrezno upošteva obseg poznavanja pravnega sistema in zahtevanega jezika. Evropski tožilec, ki prevzame zadevo, opravlja svoje naloge v skladu s členom 12 Uredbe.
6. O predodelitvi so prek sistema vodenja zadev obveščeni zadevni evropski tožilci in stalni senati. Evropski glavni tožilec o predodelitvi zadev redno obvešča kolegij.

Poglavje 5: Evropski delegirani tožilci

Člen 33: Imenovanje evropskih delegiranih tožilcev

Evropske delegirane tožilce imenuje kolegij na predlog evropskega glavnega tožilca. Pred predložitvijo predloga evropski glavni tožilec zagotovi, da kandidati izpolnjujejo merila iz člena 17(2) Uredbe in merila za upravičenost iz sklepa kolegija o določitvi pravil o pogojih za zaposlitev evropskih delegiranih tožilcev.

Člen 34: Usklajevanje evropskih delegiranih tožilcev

Evropski glavni tožilec lahko na evropske tožilce prenese usklajevanje dejavnosti evropskih delegiranih tožilcev zadevnih držav članic, vključno z njihovimi delovnimi programi, tako da je zagotovljeno opravljanje njihovih funkcij.

Člen 35: Nadomeščanje med evropskimi delegiranimi tožilci

Če je evropski delegirani tožilec začasno odsoten, na primer zaradi letnega dopusta, bolezni ali drugih razlogov, evropski tožilec iste države članice za nadomeščanje odsotnega evropskega delegiranega tožilca v času njegove odsotnosti zadolži drugega evropskega delegiranega tožilca iz navedene države članice. To ne vpliva na določbe sklepa kolegija o določitvi pravil o pogojih za zaposlitev evropskih delegiranih tožilcev.

Poglavje 6: Upravni direktor

Člen 36: Izbira in imenovanje upravnega direktorja

1. Evropski glavni tožilec predloži razpis prostega delovnega mesta upravnega direktorja v odobritev kolegiju.
2. Prosto delovno mesto se objavi v Uradnem listu Evropske unije in na spletišču EJT.

3. Evropski glavni tožilec oceni kandidate glede na merila za izbiro, določena v razpisu prostega delovnega mesta, in opravi razgovor z ustreznim številom najprimernejših kandidatov. Evropski glavni tožilec imenuje tudi odbor, ki mu pri tem pomaga.
4. Po razgovorih evropski glavni tožilec sestavi ožji seznam z največ tremi kandidati, razvrščenimi po prednostnem vrstnem redu, in ga skupaj z oceno vsakega kandidata z ožjega seznama pošlje kolegiju.
5. Kolegij imenuje upravnega direktorja izmed kandidatov z ožjega seznama.

Člen 37: Ocena uspešnosti dela in podaljšanje mandata upravnega direktorja

1. Najpozneje šest mesecev pred koncem mandata upravnega direktorja evropski glavni tožilec kolegiju predloži oceno uspešnosti dela upravnega direktorja v odobritev in, če se zdi ustrezno, morebitne pripombe.
2. Pred sprejetjem ocene lahko kolegij zasliši upravnega direktorja, če se zdi to potrebno ali če tako zahteva upravni direktor. Sestanka, na katerem kolegij sprejme poročilo o oceni, se upravni direktor ne udeleži. Kolegij sprejme odločitev najpozneje štiri mesece pred koncem mandata upravnega direktorja.
3. Kolegij lahko na predlog evropskega glavnega tožilca, ki upošteva oceno iz odstavka 2, enkrat podaljša mandat upravnega direktorja za največ štiri leta.

NASLOV III: OPERATIVNE ZADEVE

Poglavje 1: Evidentiranje in preverjanje informacij

Člen 38: Evidentiranje informacij

1. Vse informacije, ki jih EJT prejme v skladu s členom 24 Uredbe in pridobi po uradni dolžnosti ter ki se nanašajo na kaznivo ravnanje, v zvezi s katerim lahko EJT izvršuje svojo

pristojnost, se evidentirajo v registru, ki se vodi v skladu s členom 44(4)(a) Uredbe (v nadaljnjem besedilu: register).

2. Evidentirajo se datum, čas in kraj prejema informacij ter oseba, ki je odprla registracijsko datoteko. Poleg tega se evidentirajo naslednji podatki:

- a) vir informacij, vključno z identiteto in kontaktnimi podatki organizacije ali osebe, ki je informacije zagotovila, razen če se uporabljajo veljavni predpisi o zaščiti informatorjev in žvižgačev, v katerih je določeno drugače;
- b) oblika informacij, vključno s sklici na kateri koli dokument ali drug element, ki ga v sistemu vodenja zadev ni mogoče shraniti v originalu;
- c) podatek, ali je datoteka odprta zaradi začetka ali prevzema preiskave.

3. Evidentirajo se tudi naslednje informacije, če so na voljo:

- a) morebitna pravna kvalifikacija prijavljenega kaznivega ravnanja, vključno s podatkom, ali je storilec organizirana skupina;
- b) kratek opis prijavljenega kaznivega ravnanja, vključno s časom storitve;
- c) znesek in vrsta ocenjene škode;
- d) države članice, v katerih je težišče kriminalne dejavnosti oziroma v katerih je bilo storjenih največ kaznivih dejanj, če jih je bilo storjenih več;
- e) druge države članice, ki so morda vpletene;
- f) imena morebitnih osumljencev in drugih vpletenih oseb v skladu s členom 24(4) Uredbe, datum in kraj njihovega rojstva, identifikacijska številka, običajno prebivališče in/ali državljanstvo, poklic, sum članstva v hudodelski združbi;
- g) podatek, ali se morda uporabljajo privilegiji ali imunitete;
- h) morebitne žrtve (poleg Evropske unije);
- i) kraj, kjer je nastala glavna finančna škoda;
- j) neločljivo povezana kazniva dejanja;
- k) druge dodatne informacije, če se zdijo osebi, ki jih vnaša, primerne.

4. Kolikor je to mogoče, se dokument, ki vsebuje informacije, in vsi priloženi elementi pretvorijo v obliko, ki jo je mogoče elektronsko shraniti v sistemu vodenja zadev.

5. Na podlagi vsebine odstavka 3(d) sistem vodenja zadev obvesti ustrezne evropske tožilce. Če je ocena glede na odstavek 3(g) pozitivna, sistem vodenja zadev poleg tega obvesti evropskega glavnega tožilca.
6. Če so med informacijami posebne vrste osebnih podatkov, kot so opredeljene v členu 55 Uredbe, se lahko obdelujejo le, če so izpolnjene zahteve iz člena 55 Uredbe. Posebne vrste osebnih podatkov se v sistemu vodenja zadev ustrezno označijo in navedejo se razlogi za njihovo shranjevanje. Sistem vodenja zadev o takem evidentiranju obvesti pooblaščen osebo za varstvo podatkov.
7. Z odstopanjem od odstavka 1 evropski delegirani tožilec ali evropski tožilec informacije, ki jih sporočijo zasebne stranke in ki se očitno ne nanašajo na kaznivo ravnanje, v zvezi s katerim lahko EJT izvršuje svojo pristojnost, brez nepotrebnega odlašanja v skladu s členom 24(8) Uredbe posreduje pristojnim nacionalnim organom ali jih vrne stranki, ki jih je sporočila, in/ali izbriše. Vodi se ustrezen dnevnik. V primeru posredovanja informacij evropski delegirani tožilec ali evropski tožilec o tem obvesti zasebne stranke v skladu z veljavnim nacionalnim pravom.

Člen 39: Dodelitev v preverjanje

1. Vse informacije, evidentirane v skladu s členom 38(1) tega poslovnika, preveri zadevni evropski delegirani tožilec ali evropski tožilec, da oceni, ali obstajajo razlogi za izvrševanje pristojnosti EJT.
2. Po obvestilu iz sistema vodenja zadev v skladu s členom 38(5) evropski tožilec preverjanje dodeli evropskemu delegiranemu tožilcu. Evropski tožilec lahko v primerih iz člena 28(4) Uredbe preverjanje opravi osebno. Postopek dodelitve preverjanja določi evropski tožilec, ki lahko vključi dodelitev na podlagi pravil, tudi za primere, v katerih je evropski delegirani tožilec informacije pridobil po uradni dolžnosti.
3. Če je bilo obveščenih več evropskih tožilcev ali obveščeni evropski tožilec meni, da bi bilo bolje, če bi dodelitev opravil drug evropski tožilec, se evropski tožilci posvetujejo in odločijo skupaj. Če dogovora ne dosežejo, odloči evropski glavni tožilec.

4. Če je EJT informacije prejelo v skladu s členom 24(2) Uredbe, se dodelijo v preverjanje v 24 urah po evidentiranju. Vse druge informacije se dodelijo v preverjanje v treh dneh po evidentiranju.
5. Če evropski tožilec zadeve ne dodeli v predpisanem roku ali v predvidenem roku sporoči, da tega ne more storiti, jo dodeli evropski glavni tožilec ali namestnik evropskega glavnega tožilca.

Člen 40: Preverjanje informacij

1. Pri preverjanju zaradi začetka preiskave se oceni, ali:
  - a) je prijavljeno ravnanje kaznivo dejanje, za katero je EJT stvarno, krajevno, osebno in časovno pristojno;
  - b) v skladu z veljavnim nacionalnim pravom obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da se kaznivo dejanje izvaja ali da je bilo storjeno;
  - c) obstaja očitna pravna podlaga, ki prepoveduje pregon;
  - d) so izpolnjeni pogoji, predpisani v členu 25(2), (3) in (4) Uredbe, kadar je ustrezno.
2. Pri preverjanju zaradi prevzema se dodatno ocenijo:
  - a) stopnja, na kateri je preiskava;
  - b) ustreznost preiskave v zvezi z zagotavljanjem usklajenosti politike EJT o preiskavah in pregonu;
  - c) čezmejni vidiki preiskave;
  - d) obstoj drugih konkretnih razlogov, ki kažejo na to, da je bolje, da preiskavo nadaljuje EJT.
3. Pri preverjanju se uporabijo vsi viri informacij, ki so na voljo EJT, in tudi viri, ki so na voljo zadevnemu evropskemu tožilcu ali evropskemu delegiranemu tožilcu, v skladu z veljavnim nacionalnim pravom, vključno s tistimi, ki so mu na voljo v okviru nacionalne funkcije. Evropski tožilec oziroma evropski delegirani tožilec lahko pri preverjanju uporabi osebje EJT. Če je ustrezno, se lahko EJT posvetuje in izmenja informacije z institucijami,

organi, uradi ali agencijami Unije ter nacionalnimi organi, za katere velja varstvo integritete pri morebitni prihodnji kazenski preiskavi.

Kjer je primerno, je mogoče preverjanje pred koncem združiti po postopku, ki je določen v členih 51 in 51 bis.

4. Evropski delegirani tožilec oziroma evropski tožilec konča preverjanje, povezano s prevzemom preiskave, najmanj dva dni pred iztekom roka, predpisanega v členu 27(1) Uredbe. Preverjanje, povezano z začetkom preiskave, se konča najpozneje 60 dni po dodelitvi.

5. Če evropski delegirani tožilec, ki mu je dodeljena naloga preverjanja, preverjanja v zvezi s tem, ali preiskavo začeti ali ne, ne konča v predpisanem roku ali če sporoči, da tega ne more storiti v predvidenem roku, je o tem obveščen evropski tožilec, ki, kadar se zdi ustrezno, podaljša razpoložljivi čas ali evropskemu delegiranemu tožilcu izda ustrezno navodilo.

6. V zvezi z odločitvijo o prevzemu lahko evropski delegirani tožilec oziroma predsednik stalnega senata ali evropski tožilec zaprosi evropskega glavnega tožilca za podaljšanje roka, potrebnega za sprejetje odločitve o prevzemu zadeve, za največ pet dni. Če zadevni evropski tožilec ali evropski delegirani tožilec odločitve ne izda v roku, se to šteje za odločitev, da se zadeva ne prevzame, in se ustrezno uporabi člen 42.

7. Če ob predhodni oceni informacij za namene členov 26 in 27 ter člena 28(4) Uredbe preverjanje opravi evropski tožilec, praviloma v 24 urah dodeli zadevo evropskemu delegiranemu tožilcu, da ta nadaljuje v skladu s členom 41 ali 42 tega poslovnika.

8. V primerih, ko evropski tožilec meni, da so izpolnjeni pogoji, določeni v členu 28(4) Uredbe, brez nepotrebnega odlašanja nadaljuje v skladu s členom 52(1) in (2) tega poslovnika. Če je v takih primerih evropski tožilec od pristojnega stalnega senata pridobil odobritev, da sam izvede preiskavo, sprejme obrazloženo odločitev o osebnem začetku preiskave ali prevzemu zadeve in odpre spis v skladu s členom 41(1) tega poslovnika. Če ni odobritve, nadzorujoči evropski tožilec brez nepotrebnega odlašanja dodeli zadevo evropskemu delegiranemu tožilcu.

Člen 41: Odločitev o začetku preiskave ali prevzemu zadeve

1. Če se EJT po preverjanju odloči, da svojo pristojnost izvrši z začetkom preiskave ali prevzemom zadeve, se odpre spis, ki se mu v kazalu spisov (v nadaljnjem besedilu: kazalo) dodeli identifikacijska številka. Sistem vodenja zadev samodejno ustvari stalno povezavo k povezani evidenci v skladu s členom 38(1).
2. Ustrezen sklic v kazalu vsebuje naslednje informacije, če so na voljo:
  - a) v zvezi z osumljenci ali obdolženci v kazenskih postopkih EJT ali osebami, obsojenimi po kazenskih postopkih EJT:
    - i. priimek, dekliški priimek, imena in vsi vzdevki ali privzeta imena;
    - ii. datum in kraj rojstva;
    - iii. državljanstvo;
    - iv. spol;
    - v. prebivališče, poklic in kraj, v katerem se zadržuje zadevna oseba;
    - vi. številke socialnega zavarovanja, osebne identifikacijske številke, vozniška dovoljenja, identifikacijski dokumenti, podatki iz potnih listov, carinske in davčne identifikacijske številke;
    - vii. opis domnevnih kaznivih dejanj, vključno s časom storitve;
    - viii. kategorija kaznivih dejanj, vključno z obstojem neločljivo povezanih kaznivih dejanj;
    - ix. znesek ocenjene škode;
    - x. sum članstva v kriminalni združbi;
    - xi. podatki o bančnih računih in računih pri drugih finančnih institucijah;
    - xii. telefonske številke, številke SIM kartic, e-naslovi, naslovi IP ter imena računov in uporabniška imena, ki se uporabljajo na spletnih platformah;
    - xiii. podatki o registraciji vozil;
    - xiv. opredeljiva sredstva, ki so v lasti ali uporabi osebe, kot so kriptosredstva in nepremičnine;
    - xv. podatek, ali se morda uporabljajo morebitni privilegiji ali imunitete;
  - b) v zvezi s fizičnimi osebami, ki so prijavile kaznivo dejanje, ki spada v pristojnost EJT, ali so žrtve takega kaznivega dejanja:

- i. priimek, dekliški priimek, imena in vsi vzdevki ali privzeta imena;
  - ii. datum in kraj rojstva;
  - iii. državljanstvo;
  - iv. spol;
  - v. prebivališče, poklic in kraj, v katerem se zadržuje zadevna oseba;
  - vi. osebne identifikacijske številke, identifikacijski dokumenti in podatki iz potnih listov;
  - vii. opis in narava kaznivih dejanj, v katera je vpletena zadevna oseba ali jih je ta prijavila, čas storitve ter vrsta kaznivih dejanj;
- c) v zvezi s stiki ali sodelavci ene od oseb iz točke (a):
- i. priimek, dekliški priimek, imena in vsi vzdevki ali privzeta imena;
  - ii. datum in kraj rojstva;
  - iii. državljanstvo;
  - iv. spol;
  - v. prebivališče, poklic in kraj, v katerem se zadržuje zadevna oseba;
  - vi. osebne identifikacijske številke, identifikacijski dokumenti in podatki iz potnih listov.

Vrste osebnih podatkov iz točk (a)(x)–(xv) se vnesejo v kazalo samo, če je to mogoče, ter ob upoštevanju operativnega interesa in razpoložljivih virov. Sklic v kazalu se med preiskavo v zvezi s spisom redno posodablja. Sistem vodenja zadev evropskega tožilca in evropskega delegiranega tožilca redno obvešča, če določene vrste informacij niso vnesene v kazalo.

3. Sistem vodenja zadev obvesti nadzorjuočega evropskega tožilca, stalni senat in evropskega glavnega tožilca.

4. Če evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, ali evropski tožilec, ki izvaja preiskavo v skladu s členom 28(4) Uredbe, meni, da je treba za ohranitev celovitosti preiskave začasno odložiti obveznost obveščanja organov v skladu s členom 25(5) ter členom 26(2) in (7) Uredbe, brez odlašanja obvesti stalni senat, ki spremlja zadevo. Ta lahko tej odločitvi nasprotuje in evropskemu delegiranemu tožilcu ali, kadar je ustrezno, evropskemu tožilcu, ki deluje v skladu s členom 28(4) Uredbe, da navodilo, naj nemudoma nadaljuje zadevno obveščanje.

Člen 42: Odločitev, da se preiskava ne začne ali zadeva ne prevzame

1. Če evropski delegirani tožilec po preverjanju odloči, da se preiskava ne bo začela ali zadeva ne bo prevzela, razloge vnese v register. O odločitvi je treba obvestiti evropskega tožilca, ki je dodelil zadevo, pregled odločitve pa se dodeli pristojnemu stalnemu senatu.
2. Če je kolegij sprejel splošne smernice, v skladu s katerimi lahko evropski delegirani tožilci samostojno in brez nepotrebne odlašanja odločijo, da se zadeve, ki se nanašajo na določene vrste kaznivih dejanj, ne prevzamejo, se pregled odločitve evropskega delegiranega tožilca izvede v skladu s pravili, ki jih predpisujejo navedene smernice.
3. Stalni senat lahko, če se mu to zdi ustrezno, zaprosi za pomoč osebja EJT, da dodatno prispeva k njegovi odločitvi.
4. Pregled odločitve, da se zadeva ne prevzame, se v stalnem senatu izvede pred iztekom roka, predpisanega v členu 27(1) Uredbe. Pregled odločitve, da se preiskava ne začne, se izvede najpozneje 20 dni po dodelitvi pregleda stalnemu senatu. Stalni senat lahko evropskega glavnega tožilca zaprosi za podaljšanje časa, ki je na voljo za pregled.
5. Če stalni senat evropskemu delegiranemu tožilcu naloži, naj začne preiskavo ali prevzame zadevo, evropski delegirani tožilec ravna v skladu s členom 41.
6. Če stalni senat evropskemu delegiranemu tožilcu pred iztekom roka za pregled ničesar ne naloži, se šteje, da je odločitev evropskega delegiranega tožilca sprejeta. Če je mogoče, se organ ali oseba, ki je prijavila kaznivo ravnanje, obvesti o odločitvi.
7. Če odločitev, da se preiskava ne začne, temelji na dejstvu, da prijavljeno kaznivo ravnanje ne sodi v pristojnost EJT, se prvotno prejete informacije skupaj z informacijami, če je to dopustno, ki jih je EJT ugotovilo med preverjanjem, posredujejo pristojnim nacionalnim organom.

Člen 42 bis: Informacije, prejete ob uporabi člena 24(3) Uredbe

1. Kadar se zaradi preverjanja informacij, prejetih v skladu s členom 24(3) Uredbe, ki je končano najpozneje v desetih dneh, zdi, da bi lahko EJT izvršilo svojo pristojnost, evropski delegirani tožilec obvesti pristojni nacionalni organ o namenu za prevzem zadeve in v skladu s členom 27(3) zaprosi pristojni nacionalni organ, da najpozneje v desetih dneh sporoči EJT informacije v skladu s členom 24(2).
2. Če pristojni nacionalni organ ne poroča EJT v skladu s členom 24(2) v desetih dneh po prejemu informacij, evropski delegirani tožilec sproži spor po postopku, ki je določen v členu 25(6). V državah članicah, kjer nacionalna zakonodaja ne omogoča EJT, da sproži spor po postopku, ki je določen v členu 25(6), brez predhodne odločitve o njegovi pristojnosti, evropski delegirani tožilec izvrši pravico do prevzema.
3. Če zaradi preverjanja informacij, prejetih ob uporabi člena 24(3), evropski delegirani tožilec soglaša s tem, da EJT ne izvrši svoje pristojnosti, evropski delegirani tožilec o tem izda obrazloženo poročilo.
4. Stalni senat pregleda poročilo najpozneje v desetih dneh. Če stalni senat meni, da bi EJT moralo izvršiti svojo pristojnost, naloži evropskemu delegiranemu tožilcu, naj obvesti pristojni nacionalni organ o namenu EJT, da bo izvršilo svojo pristojnost, in v skladu s členom 27(3) zaprosi nacionalne organe, da EJT sporočijo informacije v skladu s členom 24(2) Uredbe. V takem primeru se uporabi odstavek 2.
5. Kadar stalni senat ne izda navodil najpozneje v desetih dneh po prejemu poročila iz odstavka 3 tega člena, se šteje, da je poročilo evropskega delegiranega tožilca sprejeto, in zadeva evidentiranja se zaključi.

Poglavje 2: Preiskave

Člen 43: Pravila o izvajanju preiskave

1. Ne glede na možnost predodelitve v skladu s členom 49 in brez poseganja v člen 28(4) Uredbe evropski delegirani tožilec, ki je odločil, da se preiskava začne ali prevzame, zadevo tudi obravnava.
2. Če to dovoljuje nacionalno pravo, lahko evropski tožilec za izvajanje preiskave poleg evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo, zadalži enega ali več evropskih delegiranih tožilcev iz iste države članice. Nadzorujoči evropski tožilec lahko v skladu z veljavnim nacionalnim pravom iz zadeve odstrani evropske delegirane tožilce, ki so poleg evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo, zadalženi za izvajanje preiskave. Zadevni evropski tožilec lahko sam izvede preiskavo, če so izpolnjeni pogoji, določeni v členu 28(4) Uredbe.
3. Brez poseganja v določbe nacionalnega prava, ki se uporablja za zadevo, se spisi EJT organizirajo in vodijo v skladu s tem poslovnikom, da se zagotovi pravilno delovanje EJT kot enotnega urada. Kopije vseh elementov, ki se dodajo v spis, se hranijo v elektronski obliki v sistemu vodenja zadev, kadar je to mogoče, v skladu s členom 44(4)(c) Uredbe.
4. Praktične ureditve za dostop nadzorujočega evropskega tožilca in pristojnega stalnega senata do informacij in dokazov v spisih, ki jih ni mogoče hraniti v elektronski obliki v sistemu vodenja zadev, se stroškovno učinkovito dogovorijo z evropskim delegiranim tožilcem, ki obravnava zadevo.
5. Na podlagi predloga evropskega glavnega tožilca lahko kolegij sprejme dodatna pravila o vodenju in arhiviranju spisov EJT.

Člen 44: Poročanje o preiskavah

1. Med preiskavo evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, sestavi in hrani poročilo o napredku. Poročilo vsebuje okvirni delovni načrt preiskave in vse pomembne dogodke v preiskavi, med drugim vsaj:

- a) načrtovane in izvedene preiskovalne ukrepe ter njihove rezultate;
- b) vse spremembe obsega preiskave, ki se nanašajo na osumljence, kazniva dejanja, ki se preiskujejo, povzročeno škodo in žrtve;
- c) zbiranje pomembnih dokazov;
- d) zahteve za pregled katerega koli akta ali odločitve evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo, če je ustrezno;
- e) kratek opis vsebine sporočil, aktov ali odločitev, naslovljenih na državo članico ali osebo pod jurisdikcijo države članice.

2. To poročilo se hrani v sistemu vodenja zadev. Nadzorujoči evropski tožilec in člani stalnega senata, ki spremlja zadevo, prejmejo obvestilo iz sistema vodenja zadev, kadar je poročilo spremenjeno.

3. Evropski tožilci lahko sprejmejo smernice za evropske delegirane tožilce v njihovih državah članicah, v katerih določijo obveznost poročanja.

Člen 45: Spremljanje preiskav

1. Ko je zadeva odprta, jo sistem vodenja zadev v skladu s členom 19 naključno dodeli v spremljanje stalnemu senatu, katerega stalni član ni nadzorujoči evropski tožilec.

2. Stalni senat, ki spremlja zadevo, vključno z njegovimi stalnimi člani in nadzorujočim evropskim tožilcem, ima vedno dostop do informacij iz spisa, shranjenega v sistemu vodenja zadev. Če je to nujno potrebno za sprejetje odločitve, lahko stalni senat od nadzorujočega evropskega tožilca zahteva, da poskrbi, da se glavnemu uradu posredujejo originalni elementi, katerih kopije še niso shranjene ali jih v originalni obliki ni bilo mogoče shraniti v sistemu vodenja zadev in ki se ne hranijo v glavnem uradu. Elementi se brez nepotrebnega odlašanja vrnejo, ko je dosežen namen, za katerega jih je stalni senat zahteval.

3. Brez poseganja v obveznosti poročanja v skladu s členom 44 lahko stalni senat ali nadzorujoči evropski tožilec kadar koli od evropskega delegiranega tožilca zahteva, da zagotovi informacije o preiskavi ali pregonu, ki poteka.
4. Stalni senat redno preverja preiskavo v skladu s časovnim razporedom, ki ga določi predsednik, ali kadar koli na zahtevo enega od stalnih članov, nadzorujočega evropskega tožilca ali evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo.
5. Kadar koli med preiskavo lahko evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, zaprosi za pomoč člana osebja EJT.

Člen 46: Usmerjanje preiskav

1. Navodila evropskemu delegiranemu tožilcu, ki obravnava zadevo, v skladu s členoma 10(5) in 12(3) Uredbe se lahko nanašajo na sprejetje ali nesprejetje posebnih ukrepov.
2. V navodilih je lahko določena obveznost evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo, da poroča o ustreznih nadaljnjih ukrepih.
3. Kadar so predvidena navodila v skladu s členom 10(5) Uredbe, predsednik stalnega senata razpošlje osnutek navodil ali za to zadolži člana stalnega senata ali nadzorujočega evropskega tožilca.
4. Navodila se vnesejo v sistem vodenja zadev, ki samodejno obvesti zadevnega evropskega delegiranega tožilca.
5. Nadzorujoči evropski tožilec zagotovi, da evropski delegirani tožilec upošteva navodila. Če nadzorujoči evropski tožilec meni, da evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, ni upošteval navodil, zahteva pojasnila in obvesti stalni senat ter po potrebi predloži predlog v skladu s členom 28(3)(b) Uredbe.

Člen 47: Pregled navodil stalnih senatov

1. Če evropski delegirani tožilec meni, da bi bilo izvajanje navodil, prejetih od stalnega senata, ki spremlja zadevo, v nasprotju s pravom Unije, vključno z Uredbo, ali veljavnim nacionalnim pravom, nemudoma obvesti stalni senat in predlaga spremembo ali preklic prejetih navodil. Stalni senat, ki spremlja zadevo, po posvetovanju z nadzorujočim evropskim tožilcem brez nepotrebnega odlašanja odloči o tej zahtevi.
2. Če stalni senat tako zahtevo zavrne, lahko evropski delegirani tožilec zahtevo predloži v pregled evropskemu glavnemu tožilcu. Predsednik stalnega senata, ki spremlja zadevo, lahko evropskemu glavnemu tožilcu predloži pripombe. Evropski glavni tožilec zahtevo dodeli drugemu stalnemu senatu, ki ob sodelovanju nadzorujočega evropskega tožilca sprejme končno odločitev o navodilu.

Člen 48: Notranji nadzor aktov evropskih delegiranih tožilcev

1. Če nacionalno pravo države članice določa notranji nadzor aktov v okviru strukture nacionalnega tožilstva, se vse zahteve za nadzor akta, ki ga sprejme evropski delegirani tožilec, vnesejo v sistem vodenja zadev, ki obvesti nadzorujočega evropskega tožilca in stalni senat, ki spremlja zadevo.
2. Evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, predloži pisne pripombe nadzorujočemu evropskemu tožilcu.
3. Nadzorujoči evropski tožilec obravnava zahtevo za nadzor v roku, ki ga določa nacionalno pravo. Postopek nadzora nima odločilnega učinka in ne zadrži učinkovitega izvajanja preiskav ali pregona, ki potekajo, razen če je v nacionalnem pravu določeno drugače.
4. Pred sprejetjem odločitve o zahtevi za nadzor nadzorujoči evropski tožilec obvesti pristojni stalni senat. Stalni senat lahko kadar koli nadaljuje izvajanje pooblastil za spremljanje, določenih v Uredbi.

5. Če se v okviru notranjega nadzora v skladu z nacionalnim pravom to sklicuje na nadzorjučega/nadrejenega tožilca, se ta za namene tega člena razume kot nadzorjuči evropski tožilec v odnosu do evropskega delegiranega tožilca.

Člen 49: Predodelitev zadeve drugemu evropskemu delegiranemu tožilcu

Brez poseganja v člen 39(2) lahko nadzorjuči evropski tožilec stalnemu senatu, ki spremlja zadevo, predlaga predodelitev zadeve drugemu evropskemu delegiranemu tožilcu v isti državi članici. Utemeljen predlog se vnese v sistem vodenja zadev, ki obvesti stalni senat, ki spremlja zadevo, in evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo. Evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, lahko predloži pisne pripombe v petih dneh po prejemu obvestila, razen če evropski tožilec ta rok zaradi nujnosti zadeve skrajša.

Člen 50: Predodelitev zadeve evropskemu delegiranemu tožilcu v drugi državi članici

1. Evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, nadzorjuči evropski tožilec ali stalni član stalnega senata, ki spremlja zadevo, lahko predlaga predodelitev zadeve evropskemu delegiranemu tožilcu v drugi državi članici v skladu s členom 26(5) Uredbe.

2. Stalni senat lahko povabi evropskega tožilca iz države članice, v katero naj bi se zadeva v skladu s predlogom predodelila, da se udeleži njegove seje, in lahko od zadevnih evropskih delegiranih tožilcev zahteva pisne pripombe.

Če bi bil zaradi predodelitve nadzorjuči evropski tožilec tudi stalni član stalnega senata, ki spremlja zadevo, se ustrezno uporabi člen 19.

3. Odločitev stalnega senata o predodelitvi zadeve v skladu z odstavkoma 1 in 2 se evidentira v sistemu vodenja zadev, ki obvesti zadevne evropske tožilce in evropske delegirane tožilce. Odločitev se ne sme sprejeti po pisnem postopku.

Člen 51: Združitev in razdružitev zadev v zvezi z jurisdikcijo več kot ene države članice

1. Evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, nadzorjuči evropski tožilci ali stalni član stalnega senata, ki spremlja zadevo, lahko stalnemu senatu predlagajo združitev ali razdružitev zadev, ki izpolnjujeje merila iz člena 26(5)(b) in (6) Uredbe.
2. Če zadeve, ki naj bi bile združene, spremljajo različni stalni senati, se med seboj posvetujejo, da odločijo o združitvi navedenih zadev. Kadar vsi zadevni stalni senati sprejmejo odločitev o združitvi zadev, stalni senat, ki spremlja prvo v sistemu vodenja zadev evidentirano zadevo, spremlja tudi združeno zadevo, razen če zadevni stalni senati skupaj odločijo, da odstopijo od tega načela. Če vsaj en stalni senat nasprotuje združitvi zadev ali ne soglaša z določitvijo stalnega senata, ki spremlja zadevo, odloči evropski glavni tožilec.
3. Če stalni senat, ki spremlja zadevo, odloči, da bo razdružil zadevo, ostane pristojen za vse zadeve, ki nastanejo pri razdružitvi. Če obstaja razlog za odstopanje od tega pravila, stalni senat, ki spremlja zadevo, obvesti evropskega glavnega tožilca, ki sprejme odločitev. Nove zadeve, ki nastanejo pri razdružitvi, dobijo v skladu s členom 41 novo številko zadeve.
4. Odločitev o združitvi ali razdružitvi zadev in izbira možnosti dodelitve zadeve drugemu stalnemu senatu po združitvi ali razdružitvi zadev se evidentirata v sistemu vodenja zadev.
5. Odločitev vsebuje tudi evropskega delegiranega tožilca, ki bo obravnaval združene ali razdružene zadeve v skladu s členom 26 Uredbe in ki ga izbere stalni senat. Če se stalni senati ne strinjajo, odloči evropski glavni tožilec.

Člen 51 bis: Združitev in razdružitev zadev v zvezi z jurisdikcijo ene države članice

1. V zvezi z jurisdikcijo ene države članice lahko evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, odloči o združitvi ali razdružitvi zadev v skladu z veljavnim nacionalnim pravom. Člen 20(2) se ne uporablja.

2. Kadar evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, sprejme odločitev o združitvi ali razdružitvi zadev ob uporabi odstavka 1, so o tej odločitvi brez nepotrebnega odlašanja obveščeni zadevni stalni senati.
3. Kadar se odločitev o združitvi zadev nanaša na več stalnih senatov, evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, v svoji odločitvi navede, kateri stalni senat naj spremlja združeno zadevo v skladu z veljavnim nacionalnim pravom. Kadar slednje ne omogoča opredelitve stalnega senata, ki spremlja zadevo, ali kadar dopušča prosto presojo glede njegovega imenovanja, zadevo, v katero so bile združene druge zadeve, spremlja stalni senat, ki spremlja zadevo.
4. Kadar zadeve, ki naj bi bile združene, obravnava več evropskih delegiranih tožilcev, je odločitev o združitvi in določitvi evropskega delegiranega tožilca, ki bo obravnaval tako združeno zadevo, sprejeta v skladu z veljavnim nacionalnim pravom. Kadar slednje ne omogoča opredelitve evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo, ali kadar dopušča prosto presojo glede njegovega imenovanja, odloči nadzorujoči evropski tožilec.
5. Če evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, odloči, da bo razdružil zadevo, ostane zadevni stalni senat pristojen za vse zadeve, ki nastanejo pri razdružitvi. Če obstaja razlog za odstopanje od tega pravila, stalni senat obvesti evropskega glavnega tožilca, ki sprejme odločitev. Nove zadeve, ki nastanejo pri razdružitvi, dobijo v skladu s členom 41 novo številko zadeve.

Člen 52: Preiskave, ki jih izvaja evropski tožilec

1. Če zadevni evropski tožilec, potem ko EJT evidentira informacije v skladu s členom 24 Uredbe, meni, da bi moral preiskavo izvesti osebno, pred sprejetjem obrazložene odločitve v skladu s točko (a), (b) ali (c) prvega pododstavka člena 28(4) Uredbe prek sistema vodenja zadev zahteva odobritev stalnega senata.
2. Zahteva iz odstavka 1 vsebuje razloge, zakaj bi moral nadzorujoči evropski tožilec izvesti preiskavo, da lahko stalni senat oceni, ali so izpolnjeni pogoji, določeni v členu 28(4) Uredbe.

3. Stalni senat lahko od zadevnega evropskega tožilca in morebiti dodeljenega zadevnega evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo, zahteva pojasnila.
4. Če stalni senat odobri izvajanje preiskave, nadzorujoči evropski tožilec odločitev vnese v sistem vodenja zadev, ki obvesti zadevne evropske delegirane tožilce, če so ti bili dodeljeni. Odločitev se sporoči tudi nacionalnim organom.
5. Če evropski tožilec sprejme odločitev v skladu s členom 28(4)(a) ali (b) Uredbe pred dodelitvijo evropskega delegiranega tožilca, opravi vse naloge evropskega delegiranega tožilca.
6. Če evropski tožilec izvaja preiskavo osebno, se smiselno uporabi člen 44.

Člen 53: Postopek za dodelitev čezmejnih preiskovalnih ukrepov pomočniku evropskega delegiranega tožilca

1. Če evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, preiskovalni ukrep dodeli pomočniku evropskega delegiranega tožilca iz druge države članice, se to evidentira v sistemu vodenja zadev, ki obvesti zadevne evropske tožilce. Evropski tožilec države članice, v kateri je treba izvesti ukrep, dodeli ustreznega evropskega delegiranega tožilca, ki bo ukrep izvedel. Evropskega delegiranega tožilca obvesti sistem vodenja zadev.

Če je bil pomočnik evropskega delegiranega tožilca že določen, lahko evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, dodeli izvajanje ukrepa neposredno navedenemu evropskemu delegiranemu tožilcu. V nujnih primerih lahko evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, izvajanje ukrepa dodeli kateremu koli evropskemu delegiranemu tožilcu zadevne države članice.

2. Odločitev vsebuje vse elemente, ki so potrebni, da pomočnik evropskega delegiranega tožilca izvede ukrep, in rok za izvedbo dodeljenega ukrepa.
3. Če pomočnik evropskega delegiranega tožilca ne more izvesti ukrepa v določenem roku, obvesti nadzorujočega evropskega tožilca in se posvetuje z evropskim delegiranim tožilcem, ki obravnava zadevo, zaradi dvostranske rešitve zadeve.

4. Če se zdi potrebno, na primer pri zapletenih čezmejnih preiskavah, se lahko v glavnem uradu EJT organizira usklajevalni sestanek.

Člen 54: Izjemno dragi preiskovalni ukrepi

1. Če se v imenu EJT izvaja ali bi se lahko izvajal izjemno drag preiskovalni ukrep, lahko evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, v sistemu vodenja zadev vloži utemeljeno zahtevo za delni finančni prispevek EJT v skladu s členom 91(6) Uredbe.
2. Utemeljena zahteva vsebuje podrobnosti o izjemni naravi stroškov ukrepa. V zahtevi je naveden tudi znesek finančnega prispevka EJT, ki se zahteva.
3. Sistem vodenja zadev o zahtevi samodejno obvesti stalne člane pristojnega stalnega senata in nadzorjučega evropskega tožilca.
4. Stalni senat redno proučuje zahteve. Zahtevo sprejme ali zavrne v skladu s smernicami o prispevku EJT k izjemno dragim preiskovalnim ukrepom, pri tem pa ne navede dodeljenega zneska.
5. Sistem vodenja zadev o odločitvi stalnega senata samodejno obvesti zadevnega evropskega delegiranega tožilca.
6. Če stalni senat zahtevo sprejme, je o navedeni odločitvi in, če je ustrezno, o predlaganem znesku, ki se bo dodelil, obveščen upravni direktor. Upravni direktor redno sprejema odločitve o zneskih, ki se bodo dodelili, v skladu s finančnimi pravili in smernicami o prispevku EJT k izjemno dragim preiskovalnim ukrepom. O odločitvi so brez odlašanja obveščeni zadevni evropski delegirani tožilec, nadzorjuči evropski tožilec, evropski glavni tožilec in stalni člani stalnega senata.

Poglavje 3: Zaključek zadev

Člen 55: Prenos pooblastil za zaključek zadev

1. Stalni senat lahko odloči, da prenese svoja pooblastila za odločanje v skladu s členom 10(7) Uredbe v kateri koli fazi pred zaključkom preiskave. Odločitev se ne sme sprejeti po pisnem postopku. Odločitev se evidentira v sistemu vodenja zadev in o njej je obveščen evropski glavni tožilec. Če je evropski glavni tožilec član zadevnega stalnega senata, sta o odločitvi obveščena namestnika evropskega glavnega tožilca.
2. Sistem vodenja zadev o zahtevi za pregled te odločitve v skladu s členom 10(7), drugi pododstavek, Uredbe nemudoma obvesti nadzorjuočega evropskega tožilca in evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo, ta pa nato ne izvede nobenega akta, ki bi lahko zmanjšal učinkovitost pregleda.
3. O zadevi brez nepotrebnega odlašanja odloči stalni senat. Evropski glavni tožilec oziroma namestnik evropskega glavnega tožilca, ki je predložil zahtevo, se lahko udeleži seje stalnega senata v zvezi s to zadevo. O zahtevi in rezultatu postopka pregleda je obveščen kolegij.

Člen 56: Zaključek preiskave

1. Ko evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, meni, da je preiskava končana, pripravi poročilo, ki med drugim vsebuje:
  - a) povzetek dejstev, ki so bila predmet preiskave, kot izhajajo iz obstoječih dokazov;
  - b) pravno kvalifikacijo dejstev in njihovo uporabo v določeni zadevi;
  - c) utemeljen predlog za pregon, uporabo poenostavljenega postopka pregona, opustitev zadeve ali odstop pristojnim nacionalnim organom;
  - d) če je ustrezno, predlog za združitev več zadev in sodišče, pri katerem bi bilo treba vložiti obtožnico;

e) roke, ki veljajo v skladu z nacionalnim pravom.

Kjer je ustrezno, je treba poročilu priložiti osnutek obtožnice ali predlog ali odločitev o uporabi poenostavljenega postopka.

Ta določba se uporablja tudi za evropskega tožilca, ki osebno izvaja preiskavo v skladu s členom 28(4) Uredbe.

2. Poročilo in osnutek odločitve, ki ju pripravi evropski delegirani tožilec za predložitev stalnemu senatu, se evidentirata v sistemu vodenja zadev, ki obvesti nadzorjuočega evropskega tožilca in vse člane stalnega senata, ki spremlja zadevo.

3. Poročilo in osnutek odločitve se predložita nadzorjuočemu evropskemu tožilcu, ki ju v 10 dneh posreduje stalnemu senatu, vključno z morebitnimi lastnimi pripombami. Če evropski delegirani tožilec v osnutku odločitve ne predlaga vložitev obtožnice, lahko evropski tožilec predsednika stalnega senata zaprosi za podaljšanje 10-dnevnega roka.

4. Predsednik stalnega senata odloči o datumu razprave o poročilu in osnutku odločitve. Ko evropski delegirani tožilec predloži osnutek odločitve, v katerem predlaga vložitev obtožnice, se o njem razpravlja najmanj pet dni pred iztekom roka, predpisanega v členu 36(1) Uredbe.

5. Ko evropski delegirani tožilec predloži osnutek odločitve, v katerem predlaga vložitev obtožnice ali uporabo poenostavljenega postopka pregona, stalni senat ne more sprejeti odločitve po pisnem postopku.

6. Stalni senat lahko sprejme ali spremeni odločitev, ki jo predlaga evropski delegirani tožilec, sprejme drugo odločitev ali evropskemu delegiranemu tožilcu naloži, naj nadaljuje preiskavo, pri čemer navede posebne dejavnosti, ki jih je treba izvesti, v skladu s členom 46. Če se mu zdi potrebno, lahko tudi sam izvede pregled v skladu s členom 35(2) Uredbe.

7. Če je bila sprejeta odločitev o opustitvi zadeve, evropski delegirani tožilec poskrbi za uradno obveščanje in sporočanje, kot zahteva člen 39(4) Uredbe, ter to zabeleži v sistemu vodenja zadev.

8. Evropski delegirani tožilec poročilo predloži na način, ki zagotavlja upoštevanje rokov, predvidenih v odstavkih 3 in 4, ter pri katerem so upoštevani morebitni roki, ki veljajo v skladu z nacionalnim procesnim pravom. Če to ni mogoče, je ta vidik izpostavljen v poročilu, navedeni pa so tudi razlogi za to. Nadzorujoči evropski tožilec in stalni senat ustrezno ravnata.
9. Če je pristojni stalni senat prenesel svoja pooblastila za odločanje v skladu s členom 55, se poročilo iz odstavka 1 predloži nadzorujočemu evropskemu tožilcu, ki sprejme odločitev, kot je predlagana ali po tem, ko jo je ustrezno spremenil. Če nadzorujoči evropski tožilec odloči, da se zadeva opusti, se uporabi člen 56(7).

Člen 57: Odstop zadev nacionalnim organom

1. Kadar koli med preiskavo lahko evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, nadzorujoči evropski tožilec ali član stalnega senata, ki spremlja zadevo, predlaga, da se zadeva odstopi nacionalnim organom v skladu s členom 34(1)–(3) Uredbe.
2. Osnutek odločitve se evidentira v sistemu vodenja zadev, ki obvesti stalne člane stalnega senata, nadzorujočega evropskega tožilca in evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo.
3. Če pristojni nacionalni organ odloči, da bo zadevo prevzel, ali če odstop temelji na členu 34(1) Uredbe, evropski delegirani tožilec brez nepotrebnega odlašanja prenese spis.
4. Če odstop temelji na členu 34(2) in (3) Uredbe, pristojni nacionalni organ ne prevzame zadeve ali ne odgovori v 30 dneh po prejemu odločitve o odstopu, evropski delegirani tožilec nadaljuje preiskavo ali uporabi člen 56.

Člen 58: Posvetovanje z nacionalnimi organi

1. Če namerava evropski delegirani tožilec predlagati opustitev zadeve v zvezi s kaznivim dejanjem iz člena 22(3) Uredbe v skladu s členom 39(3) Uredbe, obvesti nacionalne organe, ki jih zadevna država članica določi v skladu s členom 25(6) Uredbe.

2. Na podlagi pripomb nacionalnega organa, prejetih v 20 dneh po obvestilu iz odstavka 1, evropski delegirani tožilec ustrezno poročilo in osnutek odločitve evidentira v sistemu vodenja zadev.

Člen 59: Ponovna uvedba preiskave

1. Če EJT prejme informacije, povezane z dejstvi, ki niso bila znana v času odločitve o opustitvi zadeve in lahko upravičujejo nadaljnjo preiskavo, se uporabljajo naslednja pravila.

2. Nadzorujoči evropski tožilec preverjanje dodeli istemu evropskemu delegiranemu tožilcu, ki je izvedel preiskavo, ali, če je ustrezno, drugemu evropskemu delegiranemu tožilcu iz iste države članice.

3. Evropski delegirani tožilec po oceni novih dejstev pripravi poročilo o njihovem vplivu na odločitev o opustitvi zadeve, v katerem navede in upošteva zadevne določbe nacionalnega prava in podatek, ali se mu zdi potrebna nadaljnja preiskovalna dejavnost.

4. Poročilo, ki mu je priložen osnutek odločitve, se evidentira v sistemu vodenja zadev, ki ga dodeli istemu stalnemu senatu, ki je odločal o opustitvi, razen če stalni senat več ne deluje; v tem primeru ga sistem vodenja zadev naključno dodeli stalnemu senatu, katerega stalni član ni nadzorujoči evropski tožilec, v skladu s členom 19.

5. Če stalni senat v skladu z odstavkom 4 ali nacionalno sodišče ali Sodišče po pregledu odločitve o opustitvi zadeve odloči, da bi moralo EJT ponovno odpreti zadevo, nadzorujoči evropski tožilec določi evropskega delegiranega tožilca, ki nadaljuje preiskavo.

Poglavje 4: Sodni postopki

Člen 60: Zastopanje na sodišču

1. V postopkih pred nacionalnimi sodišči v skladu s členom 36 Uredbe EJT načeloma zastopa evropski delegirani tožilec.

2. Evropski delegirani tožilec pripravi poročilo, ki vsebuje vse pomembne dogodke v postopku, in ga redno posodablja. Poročilo se evidentira v sistemu vodenja zadev in o vseh posodobitvah so obveščeni člani stalnega senata.
3. Stalni senat lahko izda navodila evropskemu delegiranemu tožilcu ali evropskemu tožilcu v skladu s členom 10(5) Uredbe.
4. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko EJT v skladu s členom 28(4) Uredbe zastopa tudi nadzorujoči evropski tožilec. Uporabljata se odstavka 2 in 3 tega člena.

NASLOV IV: SISTEM VODENJA ZADEV

Člen 61: Pravila glede pravice do dostopa do sistema vodenja zadev

1. Evropski glavni tožilec, namestnika evropskega glavnega tožilca, drugi evropski tožilci in evropski delegirani tožilci imajo dostop do registra in kazala samo, kolikor je to potrebno za opravljanje njihovih dolžnosti.
2. Evropski glavni tožilec imenuje osebje EJT, katerega dostop do registra in/ali kazala je potreben za opravljanje njegovih dolžnosti. V odločitvi so navedeni tudi obseg dostopa in pogoji za dostop.
3. Če je to potrebno zaradi zagotavljanja zaupnosti, lahko evropski glavni tožilec izjemoma odloči, da je dostop do določenih informacij v registru in/ali do določenega spisa v kazalu začasno na voljo samo stalnim članom stalnega senata, nadzorujočemu evropskemu tožilcu in evropskim delegiranim tožilcem, ki obravnavajo zadeve, ter drugemu posebej imenovanemu osebju.
4. Evropski glavni tožilec in namestnika evropskega glavnega tožilca imajo neposreden dostop do informacij, ki se hranijo v elektronski obliki v sistemu vodenja zadev, ali dostop do spisa, kolikor je potreben za opravljanje njihovih dolžnosti.
5. Evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, odobri dostop do informacij, ki se hranijo v elektronski obliki v sistemu vodenja zadev, ali do spisa pomočniku evropskega

delegiranega tožilca ali drugim evropskim delegiranim tožilcem, ki so predložili utemeljeno zahtevo, ali osebo EJT samo, kolikor je to potrebno za izvajanje nalog, ki so jim dodeljene.

Razen če evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, določi drugače, ima pomočnik evropskega delegiranega tožilca dostop do celotne zadeve v sistemu vodenja zadev, v kateri mu je bila dodeljena naloga. Tak dostop je dodeljen tudi evropskemu tožilcu, ki nadzoruje zadevo in je dodelil zadevnega evropskega delegiranega tožilca, ki mu je bila ali bo dodeljena naloga, da bi omogočil ustrezno dodelitev in nadzor.

Kadar evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, nadzorujoči evropski tožilec ali član stalnega senata, ki spremlja zadevo, ustvari povezavo z drugo zadevo v sistemu vodenja zadev, se dostop do vseh informacij, hranjenih v elektronski obliki, podeli evropskemu delegiranemu tožilcu, ki obravnava zadevo, nadzorujočemu evropskemu tožilcu in članom obeh stalnih senatov, ki spremljata zadevi, razen če temu nasprotuje evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, ali nadzorujoči evropski tožilec ali član stalnega senata, ki spremlja zadevo, do katere je bila ustvarjena povezava. V takem primeru poda obrazložitev zadevnemu stalnemu senatu.

6. Pri vnašanju informacij v sistem vodenja zadev lahko evropskemu delegiranemu tožilcu, ki obravnava zadevo, pomaga osebje EJT ali drugo upravno osebje, ki deluje pod njegovim nadzorom in ga EJT da na razpolago zadevna sodelujoča država članica, in sicer samo, kolikor je to potrebno, da se zagotovi delovanje EJT kot enotnega urada in stalno ujemanje vsebine informacij v sistemu vodenja zadev s spisom.

7. EJT izvaja ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, da zagotovi varstvo osebnih podatkov, shranjenih v sistemu vodenja zadev.

Člen 62: Navzkrižno preverjanje informacij

1. Informacije, vnesene v kazalo, se samodejno navzkrižno preverijo v registru, kazalu in vseh informacijah iz spisov, ki se hranijo v elektronski obliki v sistemu vodenja zadev.

2. V primeru zadetka sta obveščena evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, in nadzorujoči evropski tožilec zadevnih zadev.
3. Če je bil dostop do ene od povezanih zadev začasno omejen na določene uporabnike v skladu s členom 61(3), sta obveščena samo evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, in nadzorujoči evropski tožilec ustrezne zadeve.
4. Uporaba odstavkov 1 do 3 je dovoljena tudi za informacije, vnesene ali dodane v register, in informacije iz spisov, ki se hranijo v elektronski obliki v sistemu vodenja zadev in ne v kazalu.

NASLOV V: VARSTVO PODATKOV

Člen 63: Splošna načela

1. EJT lahko obdeluje osebne podatke samo ob popolnem spoštovanju veljavnega okvira za varstvo podatkov, ki se uporablja za tako obdelavo. EJT obdeluje osebne podatke samo v skladu z načeli omejitve namena, zakonitosti in poštenosti, najmanjšega obsega podatkov, točnosti, omejitve shranjevanja, celovitosti in zaupnosti ter odgovornosti.
2. EJT v celoti upošteva svoje obveznosti, ki izhajajo iz uporabe vgrajenega varstva podatkov, kot je predvideno v členu 67 Uredbe, in zagotovi njegovo primerno izvajanje, zlasti kar zadeva avtomatizirano obdelavo osebnih podatkov in razvoj sistemov v zvezi s tem.
3. EJT zagotovi, da so vsi prejemi in prenosi osebnih podatkov ustrezno evidentirani in sledljivi, vključno z razlogi za njihov prenos, če je to potrebno v skladu s tem poslovnikom ali drugimi izvedbenimi pravili.
4. Pooblaščen oseba za varstvo podatkov ima dostop do evidence vseh prenosov in prejemov osebnih podatkov iz odstavka 2, kar ji omogoča izpolnjevanje obveznosti, zlasti v skladu s členom 79(1)(d) Uredbe.

5. Nobenih osebnih podatkov, ne upravnih ne operativnih, ni dovoljeno hraniti dlje, kot je to potrebno za namen, za katerega so bili obdelani, ali kot je potrebno zaradi drugih pravnih obveznosti.
6. Na predlog evropskega glavnega tožilca sprejme kolegij nadaljnja izvedbena pravila o obdelavi osebnih podatkov s strani EJT v skladu s členom 64.
7. Na predlog evropskega glavnega tožilca sprejme kolegij izvedbena pravila o pooblaščenih osebi za varstvo podatkov.
8. Kot je predvideno in v skladu s členom 79(1)(a) Uredbe, pooblaščen osebni podatki za varstvo podatkov na neodvisen način zagotovi, da EJT deluje v skladu z določbami o varstvu podatkov iz Uredbe in Uredbe (EU) 2018/1725 v zvezi z upravnimi osebnimi podatki ter v skladu z ustreznimi določbami o varstvu podatkov iz poslovnika EJT.

Člen 64: Izvedbena pravila o obdelavi osebnih podatkov

1. Na predlog evropskega glavnega tožilca sprejme kolegij dodatni izvedbeni sklep o obdelavi upravnih in operativnih osebnih podatkov s strani EJT.
2. V navedenih pravilih so opisani in opredeljeni vsaj:
  - a) praktični vidiki uresničevanja pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki;
  - b) roki za hrambo upravnih osebnih podatkov;
  - c) merila in postopek za izmenjavo informacij;
  - d) po potrebi ustvarjanje avtomatskih datotek, razen spisov, za obdelavo operativnih osebnih podatkov.

Člen 65: Ustvarjanje avtomatskih datotek, razen spisov, za obdelavo operativnih osebnih podatkov

1. Če je to potrebno za izpolnjevanje njegovih nalog, lahko EJT v skladu s členom 44(5) Uredbe obdeluje operativne osebne podatke, razen v spisih.
2. Če je taka obdelava potrebna, se postopek za sporočanje Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov in postopek za dejansko obdelavo operativnih osebnih podatkov ter zaščitni ukrepi, ki se uporabljajo v obeh postopkih, obravnavajo v izvedbenih pravilih, sprejetih v skladu s členom 64.

NASLOV VI: PRAVILA O ODNOSIH S PARTNERJI

Člen 66: Splošna pravila o delovnih dogovorih in sporazumih

1. Če evropski glavni tožilec ugotovi, da je treba skleniti delovne dogovore s subjekti iz člena 99(1) Uredbe, o tem pisno obvesti kolegij in določi smernice za pogajanja.
2. Po tem, ko evropski glavni tožilec obvesti kolegij, lahko začne pogajanja o delovnih dogovorih in kolegiju redno poroča o napredku. Evropski glavni tožilec lahko med pogajanja zaprosi za smernice kolegija.
3. Delovne dogovore sprejme kolegij.
4. Določbe odstavkov 2 in 3 se smiselno uporabljajo za sklepanje sporazumov iz člena 103(1) Uredbe.

Člen 67: Kontaktne točke v tretjih državah

1. Kolegij lahko določi seznam tretjih držav, v katerih bo EJT poskušalo vzpostaviti kontaktne točke za namene člena 104(2) Uredbe.

2. EJT lahko imenuje kontaktne točke v tretjih državah z izmenjavo uradnih dopisov med evropskim glavnim tožilcem in zadevnimi pristojnimi organi.

NASLOV VII: KONČNE DOLOČBE

Člen 68: Sklenitev sporazuma o sedežu

Določbe člena 66(2) in (3) se smiselno uporabljajo za sklenitev sporazuma iz člena 106(2) Uredbe.

Člen 69: Nasprotje interesov

1. Evropski delegirani tožilci, evropski tožilci in evropski glavni tožilec delujejo brez nasprotij interesov.
2. Če pride v zvezi s preiskavo do dejanskega ali potencialnega nasprotja interesov, ki bi lahko dejansko ali potencialno ogrozilo neodvisnost evropskega delegiranega tožilca ali evropskega tožilca pri opravljanju njegovih dolžnosti ali ga je mogoče šteti kot takega, zadevni evropski delegirani tožilec ali evropski tožilec nemudoma pisno obvesti pristojnega nadzorjučega evropskega tožilca oziroma evropskega glavnega tožilca. Če se nasprotje interesov nanaša na evropskega glavnega tožilca, ta nemudoma obvesti enega od svojih namestnikov.
3. Če nadzorjuči evropski tožilec ugotovi, da gre pri evropskem delegiranem tožilcu za dejansko ali potencialno nasprotje interesov, predlaga predodelitev zadeve drugemu evropskem delegiranemu tožilcu v isti državi članici v skladu s členom 49 ali dodeli nadomestnega evropskega delegiranega tožilca iz navedene države članice v skladu s členom 35.
4. Če evropski glavni tožilec ugotovi, da gre pri nadzorjučem evropskem tožilcu za dejansko ali potencialno nasprotje interesov, zadevo v skladu s členom 32 dodeli drugemu evropskem tožilcu.

5. Če evropski glavni tožilec ugotovi, da gre pri stalnem članu stalnega senata za dejansko ali potencialno nasprotje interesov, zadevo v skladu s členom 20 predodeli drugemu stalnemu senatu. Če je stalni član stalnega senata evropski glavni tožilec, odločitev o predodelitvi zadeve drugemu stalnemu senatu sprejme njegov namestnik.

Člen 70: Sprememba poslovnika

1. Spremembe tega poslovnika lahko predlaga evropski glavni tožilec in vsak evropski tožilec. V ta namen se utemeljen predlog spremembe predloži kolegiju. Evropski glavni tožilec se lahko posvetuje z upravnim direktorjem.
2. Evropski glavni tožilec, vsak evropski tožilec in po potrebi upravni direktor lahko v enem mesecu od prejema predloga predložijo pisne pripombe.
3. Glasovanje o predlogu spremembe tega poslovnika se vključi v dnevni red prvega mogočega sestanka kolegija po izteku roka za predložitev pripomb iz odstavka 2.
4. Spremembe se sprejmejo z dvotretjinsko večino v skladu s členom 21(3) Uredbe.

Člen 71: Postopek v primeru nerazpoložljivosti sistema vodenja zadev

Če se ta poslovnik nanaša na katero koli dejanje, ki ga izvede sistem vodenja zadev ali se izvede prek njega, in ta ne deluje pravilno ali iz tehničnih razlogov ni na voljo, se navedena dejanja izvedejo na primeren način, s katerim je mogoče ustvariti stalno evidenco, ki jo je mogoče pregledovati. Ko je sistem vodenja zadev spet na voljo, se vsa izvedena dejanja v sistemu ustrezno posodobijo.

Člen 72: Objava in začetek veljavnosti

1. Določbe poslovnika in njihove spremembe začnejo veljati na dan njihovega sprejetja.

2. Ta poslovnik se objavi v Uradnem listu Evropske unije in na spletišču EJT.

V Luxembourg, 12. oktobra 2020

V imenu kolegija

Laura Codruța KÖVESI

Evropska glavna tožilka

PRILOGA

Upoštevne določbe sklepa kolegija št. 085/2021, ki niso vključene v prečiščeno različico

Uvodne izjave:

Kolegij Evropskega javnega tožilstva (EJT) je –

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (v nadaljnjem besedilu: uredba o EJT) in zlasti člena 21(c) Uredbe,

ob upoštevanju predloga evropske glavne tožilke,

ob upoštevanju naslednjega:

1. Kolegij je na izrednem sestanku 9. junija 2021 sklenil, da je treba določiti posebna pravila za izjemne primere iz člena 28(4) Uredbe.
2. Na zahtevo evropske glavne tožilke je delovna skupina kolegija oblikovala nova pravila za izvajanje člena 28(4) Uredbe in jih evropski glavni tožilki predložila kot predlog za sklep kolegija o spremembi in dopolnitvi poslovnika.
3. Spremembe poslovnika pomenijo manjše spremembe Sklepa kolegija EJT 015/2020 z dne 25. novembra 2020 o stalnih senatih.
4. V skladu s členom 70 poslovnika je evropska glavna tožilka 12. julija 2021 kolegiju predložila obrazloženi predlog.
5. Kolegij je na sestanku 11. avgusta 2021 proučil predlog, ki ga je pripravila evropska glavna tožilka –

Člen 3:

„Člen 3

Začetek veljavnosti in prehodna pravila

1. Ta sklep začne veljati trideseti dan po datumu, ko ga sprejme kolegij Evropskega javnega tožilstva (EJT).
2. Naključno dodeljevanje zadev stalnemu senatu se lahko izvaja ročno z žrebanjem do datuma, ko se spremembe, ki jih uvaja ta sklep, v celoti vključijo v tehnične lastnosti sistema vodenja zadev, največ pa tri mesece po začetku veljavnosti tega sklepa.